

פרשת צו — קורבן תודה

קורבן השלמים הוזכר בפרשת ויקרא (פרק ג), ובפרשתנו חוזרת התורה לעסוק בו, והיא מפרטת את הדינים של שני סוגי קורבן השלמים: הסוג הראשון של קורבן שלמים הוא קורבן תודה (ז יא–טו), והסוג השני הוא קורבן שלמים שמביאים בגלל "נדר" או "נדבה" (ז טז). קורבן שלמים שבא ב"נדר" – פירושו שאדם התחייב בלשון זו "הרי עליי להביא קורבן שלמים", וקורבן שלמים שבא ב"נדבה" – פירושו שאדם התחייב להקריב בהמה מסוימת ואמר בנוגע אליה: "הרי זו לקורבן שלמים".

קורבן תודה מביא מי שרוצה להודות על נס שאירע לו, כגון שחזר מהפלגה בים, או שחזר ממסע במדבר, או שיצא מבית הסוהר או שהיה חולה מסוכן והבריא, וכמו שנאמר בתהלים (קז כא–כב): "יודו לה' תְּקֹדוּ וְנִפְלְאוּתָיו לְבְנֵי אָדָם, וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וַיְסַפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה". לעומת זאת, קורבן שלמים הבא בנדר או בנדבה מובא כשרוצים להקריב ולהתקרב לה', בלי שקדם נס שעליו רוצים להודות.

יש שני הבדלים בין קורבן שלמים שבא בנדר או בנדבה לבין קורבן תודה: ראשית, בקורבן תודה מביאים עם הקורבן ארבעים לחמים: ארבעה נותנים לכוהן, ושלושים ושישה לחמים צריך המקריב לאכול. ואילו בקורבן שלמים הבא בנדר או בנדבה לא מביאים לחמים. הבדל שני הוא בזמן אכילת הקורבן: קורבן תודה נאכל ביום ההקרבה עד חצות הלילה בלבד, וקורבן שלמים הבא בנדר או בנדבה נאכל ביום ההקרבה, בלילה שלאחריו ולמחרת עד השקיעה.

מקורבן התודה מקריבים על המזבח את החלב, הכליות ויותרת הכבד (= "האמורים"); לכוהן נותנים את החזה והשוק יחד עם ארבעת הלחמים, ובעל הקורבן מקבל את רוב הקורבן בנוסף לשלושים ושישה הלחמים שהוזכרו לעיל.

נשאלת השאלה: איך יוכל המקריב לאכול את כל בשר הקורבן וגם את כל הלחמים עד חצות הלילה? הרי זו דרישה בלתי אפשרית! וכי תצווה התורה לאכול במהירות כמויות אדירות כאלה?! ענה על כך הנצי"ב מוולוז'ין בפירושו "העמק דבר": כדי שבעל הקורבן ידאג לאכילת כמויות הבשר והלחם עד חצות הלילה הוא חייב להזמין אנשים נוספים שיאכלו איתו, ועל ידי כך תתקיים סעודת מצנה מרובת משתתפים, ובסעודת הודיה זו הוא יספר על הנס שאירע לו, וכך ישתבח ויתפרסם שמו של הקב"ה ברבים, ככתוב בתהלים (קטז יז–יח): "לֵךְ אֶזְבַּח זִבַּח תוֹדָה, וּבְשֵׁם ה' אֶקְרָא, נִדְרֵי לֵה' אֲשֶׁלֶם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ".

על חשיבות ההודיה לקב"ה למדנו מחזקיהו מלך יהודה: לאחר שהקב"ה עשה נס גדול וכל צבא אשור שצר על ירושלים (185,000 חיילים!) מת באופן פלאי בליל פסח, לא הודה חזקיהו על כך לקב"ה. אמרו רבותינו

ארץ ישראל אמונה טהרת המשפחה בית המקדש פרשת שבוע תנ"ך

לימוד והנצחה לעילוי נשמות שלמה וישי קרויזר ז"ל
אחים יקרים ואהובים אשר עלו יחדיו בסערה לגנזי מרומים
מתוך אתר שי לשי" : shayleshay.co.il

במסכת סנהדרין (צד.) שרצה הקב"ה לעשות את חזקיהו מלך המשיח, אך הוא לא זכה לכך מכיוון שלא הודה לקב"ה.

לכן, כדי שלא נשכח להודות לה' על כל החסדים שהוא עושה איתנו, תיקנו לנו רבותינו להגיד שלוש פעמים ביום בתפילת שמונה עשרה: "מודים אנחנו לך... על ניסוך שבכל יום עימנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת", ולסיים בברכה: "ברוך אתה ה', הטוב שמך ולך נאה להודות!"